

רעיה אפשטיין, שפרשה השבוע מתפקידה כמנהלת כלא־הנשים, מספרת על אורח־חיים בכלא, על אסירות מכורסמות וכחות מכורסמות, על יחסה לאסירות הביטחוניות והתמודדותה עם בעיות מישמעת ומין בכלא

„הבנות הן קורבנות של מצב. במקום להכניס זונות לבית־סוהר, הייתי מכניסה את הסרטורים ונותנת להם מאסר”

„הבדידות דוחפת את האסירות זו לזרועותיה של זו. הן מתאהבות האחת בשניה. אני רואה בזה דבר טבעי”

ראיינה שרית ישי

„האסירות הביטחוניות הן קורבנות של מצב פוליטי. אני לא מאשימה אותן. גם אני הייתי חברת־הגנה”

„יש לי אסידה שהגיעה לכאן כנרקומנית במצב קשה. היום, אחרי תשע שנים, היא לא נוגעת בסיגריה”

„החינוק של אורית ארביב הכניס קרן־אור לכלא. היה תענוג לראות אותה מתכתח. הוא עורר רגש אמהי”

„חיים לוי רצה שאנהג ביד קשה באסירות הביטחוניות. אבל אצלנו, חס וחלילה, מעולם לא הרמנו יד”

„אני האסירה הכי

ותיקה בנווה תירצה!”

לידי יושבת ילדונת יפהפיה, המסמך שהיא יושבת באשמת סיוע לעברייני נמק אורית ארביב מציגה את עצמה כאמו התינוק של בית־הסוהר. חנה מזרחי, יושבת ליד המנהלת, רעייה אפשטיין, היא סבת קשה להאמין שלאשה הנראית בת 25 ליד היתר יש נכדים. אחר־כך מסתבר שהיא בת 32. מרגש לא פחות סיפור חי ומאסרה. חנה רצחה, בעת שהייתה מסוממת עד אובדן החושים, את הסרטור שי נשפט למאסר־עולם. מעונשה א

באותה שכונה. אחיה של עמירה הוא בעל תפקיד בכיר בחברת פירסום, היא עצמה בוגרת תיכון. קשה להבין מה היא עושה פה וכיצד הגיעה לכאן. כאשר נדלקים האורות נגלים כל הפרצופים, מרביתן ילדות. קצת קשה להאמין שחלקן יבלו כאן, מאחורי סורג וברית, את חלק הארי של חייהן. אחת כזו היא זיוה אייזנברג, השפוטה למאסר־עולם באשמת רצח אמו של מאהבה. זיוה אשה נאה, מרשימה ומטופחת, מדברת בהגיגון, בקול שקט.

המכונה שמוליק, שרה יושבת במעצר עד להעמדה לדין בפרשת הרצח הכפול, היא נבונה ואינטליגנטית מאוד, ואתה שואל את עצמך מה עושה בחורה כזאת – שהייתה יכולה להיות המכרה הפרטית שלך – מאחורי הסורגים. היתה שם צעירה בשם עמירה מימנטל, בלונדית מרשימה, העצורה גם היא, עד להעמדה לדין, באשמת שותפות ברצח. עמירה סיפרה כי היא חברת ילדות של ענת עצמון, כוכבת הסרט ולדבריה, גדלה איתה

ביום הרביעי בשבוע שעבר הזדמנות לכלא נווה־תרצה. הקרינו שם לפני האסירות את סרטו של יקי יושע, שחלקו צולם בכלא. כביש ללא מוצא. זו היתה חווייה יוצאת מן הכלל לשבת שם על הדשא בנווה תרצה ולראות את תגובות האסירות למה שהתרחש על המסך. היו שהזדהו כל־כך עם הזונה בסרט, עד שבאו בטענות קשות אל הבמאי מבלי להבחין בין הסרט למציאות. אחרי הקרנת הסרט התקיים דיון, שבו בלטה שרה אנגל,